876/11

Den 21. september 2011 blev i sag nr. 79.514:

xxxxx xxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Lærerstandens Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S. Han klager over, at selskabet har anerkendt hans erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld den 16/5 2010.

Klageren hævder, at hans bil ikke har været impliceret i det af modparten anmeldte færdselsuheld.

Af klageskemaet, der er underskrevet den 6/12 2010, fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
En dag blev jeg ringet op fra LB, som spurgte om grunden til, at jeg ikke havde anmeldt en påkørsel, som jeg åbenbart skulle have foretaget på …vej, ... Jeg var på …vej pågældende dag og blev forhindret i at køre til vejens ende pga af mange parkerede biler i begge vejsider. Jeg var derfor nødsaget til at bakke, så jeg kunne komme bort samme vej, som jeg kom ind. Jeg bakkede uhyre langsomt netop for at undgå at beskadige andre biler.
Jeg svarede, at jeg af gode grunde ikke kunne anmelde skaden, da jeg ikke havde påkørt nogen. Selskabet fasthold, at jeg havde påkørt en anden bil, og at modpartens selskab havde et vidne. Jeg fastholdt alligevel min uskyld ud fra tre væsentlige forhold 1) Jeg var ikke vidende om at have påkørt nogen, Min hørelse er i orden, og en påkørsel giver da lyd fra sig. Men som sagt, jeg hørte intet 2) end ikke min bil havde den mindste skramme (LB havde været velkommen til at tjekke dette, hvad de ikke har gjort) 3) hvis det er rigtigt, at vidnet sad i sin egen bil og så mig påkøre en parkeret bil, er det underligt, at vidnet ikke kontaktede mig straks og gjorde mig opmærksom på miseren. Jeg er ikke nogen bodybuildertype, så han kunne roligt have henvendt sig. Og der var god tid, thi jeg kørte i bakgear pga parkerede biler i begge vejsider.

Jeg kan ikke forholde mig til, om vidnet er uvildigt, som det påstås.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Selskabet anfører, at de vil trække mig i min selvrisiko. Jeg ønsker dette krav frafaldet."

Selskabet har i brev af 20/12 2010 til nævnet bl.a. anført:

"Problemstillingen i sagen er, at vi over for modpartens selskab har anerkendt en skade, da vi finder det sandsynliggjort, at denne blev forvoldt af vores medlem.

Vi modtog fra modpartens selskab en anmeldelse af, at vores medlem havde ramt modpartens bil den 16. maj 2010, mens denne stod parkeret på …vej.

Vi modtog tillige en vidneerklæring fra et uvildigt vidne. Vidnet anførte heri, at han havde set vores medlems bil (reg.nr.) køre helt tæt på rækken af parkerede biler, hvorefter han til sidste ramte modpartens bil. Herefter skulle vores medlem, i henhold til vidnets oplysninger, være bakket ind på en parkeringsplads, hvor han vendte sin bil og kørte væk.

Vidnets oplysninger om sagsforløbet bliver støttet af vores medlem, der medgiver, at han var på …vej på skadetidspunktet, samt at han blev forhindret i at køre til vejens ende, da der var mange parkerede biler langs begge sider af vejen. Han blev derfor nødt til at bakke tilbage for at komme derfra.

Det eneste punkt forklaringerne afviger på, er således i spørgsmålet om, hvorvidt vores medlem ramte modparten. Det kan dog lægges til grund, at der var meget lidt plads på det pågældende sted, da vores medlem ikke kunne køre til vejens ende på grund af parkerede biler. Dette medfører en forhøjet risiko for at ramme en parkeret bil ved en bakkemanøvre.

Vores medlem anfører i sin klage, at han ikke forstår, hvorfor videt ikke henvendte sig direkte til ham, da vidnet havde set sammenstødet. Hertil må det bemærkes, at vidnet sad i sin egen bil, da medlemmet kørte væk. Han havde derfor ikke mulighed for at tage kontakt til vores medlem.

Vi må fastholde, at det var korrekt at anerkende ansvaret over for modpartens selskab, da vi ikke kan tilsidesætte det uvildige vidnes erklæring. Vi må ligeledes fastholde, at vi følgelig er berettigende til at opkræve det policemæssige selvrisikobeløb hos medlemmet."

Hertil har klageren i brev af 4/1 2010 til nævnet bl.a. bemærket:

"Jeg undrer mig over, at 'mit' forsikringsselskab ikke varetager min interesse, sådan som det havde været naturligt, nemlig at besigtige min bil for at se, om den bar spor af et sammenstød. I stedet stoler selskabet tilsyneladende ukritisk på et vidne, som end ikke gjorde sig den ulejlighed at kontakte mig. Jeg bakkede uhyre langsomt pga. den snævre passage. Vidnet kunne have kontaktet mig - blot ved at bevæge sig i sneglefart hen til mig. Var det gjort, havde vi været fri for al den trælse korrespondance."

Af modpartens skadeanmeldelse fremgår bl.a.:

"**Beskrivelse af hændelsesforløbet**
…

> … Politi ringede til mig søndag aften, da de havde fået en anmeldelse fra et vidne …, som havde set en anden bil påkøre min bil, som holdte parkeret på …vej. Jeg har talt med [vidnet] som så skaden ske, og ham er i velkommen til at kontakte. Hvis i får brug for et vidne.
> Han beskriver at modparten kom for tæt på min venstre bagskærm, hvilket medførte ridser i lakken, da han vil passere."

Det uvildige vidne har i brev af 8/7 2010 til modpartens forsikringsselskab bl.a. oplyst:

> "Jeg kører efter en anden bil øst på …vej, vejbanen er meget snæver, da der holder biler parkeret på begge sider af vejen. Da vi er kommet næsten til enden af vejen, er føreren af [reg.nr. - klagerens bil] ligeledes kørt ind af …vej, dog kommer han fra vest, hvilket vil sige i mod os. Trafikken stopper da bilerne ikke kan passere hinanden. Føreren af …[klageren] prøver at køre helt ud til siden, hvilket bevirker at han kommer meget tæt på de parkerede biler, så tæt at jeg tænkte at det kan ende med at han kører ind i en af de parkerede biler. Mine tanker bevirker at jeg holder øje med hvorledes føreren af … styrer sin bil. Jeg lægger mærke til at føreren af … prøver at kører frem, hvilket bevirker at han rammer en Peugeot 206 som holder parkeret i siden. Da han har ramt bilen, sætter han sin bil i bakgear og bakker så langt tilbage ca. 20 meter, og bakker ind på en parkeringsplads, hvor han drejer sin bil og kører væk, øst ad …vej.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har lagt vidnets forklaring til grund og anerkendt erstatningspligten over for modpartens forsikringsselskab. Nævnet bemærker, at en manglende anerkendelse af erstatningspligten formentlig ville medføre en retsafgørelse, hvor det er selskabet, der indstævnes, og dermed også har procesrisikoen i sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson